

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Lidelsens Vej

Citation: Dalgas, Ernesto: "Lidelsens Vej", i Dalgas, Ernesto: *Lidelsens Vej*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 312.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgalideval-shoot-idm139862322671888/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Lidelsens Vej

Det betyder *medafsløst* og anvendes om det publikum af æstetikere, der indgår som en ramme i *Enen-Eller*. – *Victor Eremita*: dannet af lat.; egl. »Den der sejrer i ensomhed. Pseudonym for Søren Kierkegaard; optræder desuden som person i det gæstebud, der skildres i »In vino veritas« se ovf. – *Modehandlaren*: person i »In vino veritas«. I sin tale om kvinden bestemmer han hende ud fra begrebet Pjas. – *Abraham og Isak*: personer fra GT, behandlet af Søren Kierkegaard i værket *Frygt og Bæven* (1843, *Danske Klassikere* 1989, s. 14ff). Her skildres A. som troens fader, der er ubetinget rede til at ofre sin søn I. på Moria-bjerget på Guds forlangende, 1. Mos. 22.

- 104 *Kierkegaards Stadier: i Stadier paa Livets Vej* opstilles tre forskellige livsholdninger eller stadier: det æstetiske, det etiske og det religiøse. Mellem disse må der vælges, hvis man da ikke skal leve bevidstløs som »spidsbotger«. – *Voltaire*, François de (1694–1778): fr. filosof. Hans angreb på store mænd kan f.eks. udspringe af hans uheldige erfaringer som gæst hos Frederik den Store af Preussen 1750–1753. – *Charlotte*: Johannes Forfæretens offer hed Cordelia. – *Cicero*, Marcus Tullius (106–43 f.Kr.): rom. taler og filosof, forfatter til bl.a. de fire taler mod oprøreren *Catilina* (108–62 f.Kr.). – *den kuruliske Stot*: se n.t.s. 71. – *Prætor/skriat*: høj rom. embedsmand, overdommer. – *Cæsar*, Julius (100–44 f.Kr.): rom. feltherre, statsmand og forfatter, »kejsers«. – *Populus Romanus*: lat. det rom. folk. – *in casu Lazaroverne*: i dette tilfælde pøbelen.
- 105 *Assessor*: egl. Assessor Wilhelm, person hos Søren Kierkegaard, som i *Enen-Eller* taler ægteskabets og etikens sag over for æstetikeren og livsnyderen. – *jesuitisk Moral*: går ud på, at målet helliger midlet. – *Machiavelli*: Nicolo Macchiavelli (1469–1527), ital. diplomat og filosof, forfatter til *Il Principe* (1532, da *Fyrsten*), hvor han taler for den hensynsløse enevalde. – *Frederik den Store(s)* (1712–1786): konge af Preussen 1740–1786. I hans omfattende forfatterskab er det første politiske skrift: *L'Anti-Machiavel ou Examen du Prince de Machiavel* (1739), hvor han skildrer sit fyrsteideal. – *Ulvedyder*: hentyder til sagnet om Roms grundlægger, Romulus og Remus, der voksede op hos en ulvinde. – *Bismarck*, Otto von (1815–1898): som tysk kansler, »jernkansleren« (1862–1890), skaber af det moderne Tyskland. – *Josef Smith* (1805–1844): am. stifter af mormonernes religiøse samfund, »Jesu Kristi Kirke af de sidste Dages Helliges«. – *Korstog*: kristen »hellig krig«, opr. med det formål at befri Jerusalem for det islamiske herredømme. Det første korstog udgik fra Frankrig 1095. K-bevægelsen døde hen op mod 1300. – *Disraeli*: Benjamin Disraeli (1804–1881), eng. ultrakonservativ statsmand og forfatter.
- 106 *Diogenes*: se n.t.s. 95. I sin afstandtagen fra nydelsen stod D. i modsætning til *Aristippos*. D. levede en overgang som asketisk eremit i en vinstønde. – *Wein und Weib* (...): *Wer nicht liebt Wein, Weib und Gesang/ der bleibt ein Narr sein Lebtag*: ty. »Den, der ikke elsker vin, kvinder og sang, bliver en nar hele sit liv«. Tilskrives den ty. reformator Martin Luther (1483–1546), men skyldes formentlig den ty. digter Joh. Heinr. Voss